

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti odsúdenému **D. K.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 5. augusta 2008 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a členov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Juraja Majchráka o sťažnosti odsúdeného D. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. mája 2008, sp. zn. 5 Ntok 1 /2006, rozhodol

t a k t o:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného D. K. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Uznesením z 20. mája 2008, sp. zn. 5 Ntok 1/2006, Krajský súd v Nitre podľa § 399 ods. 2 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 zamietol návrh odsúdeného D. K. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1 T 25/01, v ktorej bol menovaný rozsudkom zo 6. júna 2005 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. januára 2006, sp. zn. 3 To 92/2005 uznaný za vinného z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený za to na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere pätnásť rokov so zaradením pre jeho výkon do tretej nápravno-výchovnej skupiny.

Krajský súd zároveň podľa § 35 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu v Partizánskom, 21. júna 2000, sp. zn. 1 T 82/00.

Podľa § 72 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zákona uložil D. K. ochranné ambulantné protialkoholické liečenie a zaviazal ho podľa § 228 ods. 1 Tr. por. k náhrade spôsobenej škody pre R. B. vo výške 4202 Sk a s jej zvyškom podľa § 229 ods. 2 Tr. por. ju odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený D. K. zahlásil na verejnom zasadnutí do zápisnice o ňom sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení uviedol, že zo spáchania skutku, za ktorý bol odsúdený sa necíti byť vinným. Skutok nespáchal, a teda vo výkone trestu je neoprávnené. Uviedol, že skutku sa mali dopustiť P. R. a Š. S. ml., ktorý o tom hovoril pred svedkami v pohostinskom zariadení „U. Š.“ v N., kde mal P. R. ukazovať aj hodinky, ktoré mali patriť poškodenému P. U..

Zdôraznil, že bol odsúdený bez dôkazov, lebo vyšetrovateľ naviedol svedkov J. Š. a M. F. za úplatok 1000 Sk, aby krivo svedčili proti nemu. Navrhol preto, aby boli v rámci tohoto konania znovu vypočutí a konfrontovaní s pravým páchatelom tohoto skutku, ktorým má byť podľa neho P. R..

Krajský súd však jeho návrhy na vykonanie tohoto dôkazu zamietol z čoho vyvodzuje jeho zaujatosť.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a sám rozhodol o povolení obnovy konania v jeho trestnej veci, alternatívne vrátil vec krajskému súdu, aby v nej znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. na podklade podanej sťažnosti odsúdeného D. K. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako ja konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V tejto súvislosti najvyšší súd len pripomína, že v predmetnej trestnej veci už raz rozhodoval, keď svojim uznesením z 5. júna 2007, sp. zn. 2 Tost 15/2007, zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre z 27. marca 2007, sp. zn. 5 Ntok 1/2006, ktorým bola zamietnutá žiadosť odsúdeného D. K. o obnovu konania v predmetnej trestnej veci a prikázal krajskému súdu znovu konať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v citovanom uznesení predovšetkým zdôraznil potrebu riadneho zistenia skutkového stavu výsluchom tých svedkov, ktorých navrhoval odsúdený, a ktoré mali potvrdzovať oprávnenosť jeho návrhu na obnovu konania.

Potreba zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. bola totiž zvýraznená aj tým, že odsúdený v rámci svojich tvrdení podporujúcich jeho návrh na obnovu konania uvádzal viacero verzií spáchania skutku (dokonca aj jeho družkou A. Z.), a to aj M. U., ktorý sa mal písomne k vražde P. U. priznať.

Krajský súd v ďalšom konaní sa dôsledne riadil pokynmi najvyššieho súdu uvedenými v už citovanom uznesení, vykonal na verejnom zasadnutí zákonným spôsobom všetky dostupné dôkazy a dospel tak k úplným a správnym záverom, keď návrh odsúdeného D. K. na obnovu konania ako nedôvodný zamietol.

Svoje závery, krajský súd podrobne a vecne správne tiež odôvodnil. Najvyšší súd sa preto s argumentáciou krajského súdu uvedenou v odôvodnení napadnutého uznesenia stotožňuje a v podrobnostiach ďalej na ňu poukazuje.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. sa obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Krajský súd svoje rozhodnutie o zamietnutí žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania odôvodnil predovšetkým tým, že odsúdeným navrhnuté dôkazy, výsluchy svedkov boli v rozhodujúcej miere už vykonané v pôvodnom konaní a ani svedkovia vypočutí v konaní o návrhu na obnovu konania, ktorých odsúdený navrhol vypočuť nad rámec pôvodného konania nepotvrdzovali jeho obhajobu resp. odmietli vypovedať, alebo na svoju výpoveď boli nahováraní samotným odsúdeným.

Z uvedených zistení krajský súd dospel preto k záveru, že už skôr citované podmienky pre povolenie obnovy konania neboli splnené.

Preto podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia sa vecne správne vysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré ho viedli k záveru o neopodstatnenosti návrhu na povolenie obnovy konania, s ktorými dôvodmi sa najvyšší súd plne stotožňuje.

V tejto súvislosti najvyšší súd predovšetkým zvyrazňuje, že z uplatnených návrhov odsúdeným D. K. jednoznačne vyplýva, že svoje návrhy a dôkazy, ktoré majú podporiť povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci, prispôsobuje dôkaznej situácii, keď ako páchatel'ov skutku uviedol postupne viac osôb, pričom z vyjadrenia M. U. bolo preukázané, že k priznaniu bol nahovorený samotným odsúdeným.

Aj svedok J. K. uviedol, že odsúdený si vo výkone trestu každého kupuje za kávu a cigarety, resp. svedok P. I. vyjadril obavy z odsúdeného, a preto vypovedať odmietol. V uvedenom svetle preto správne postupoval krajský súd keď neuveril ani výpovedi svedka G. B. M., ktorý ako jediný potvrdzoval, že v krčme „U. Š.“ v N. mal P. R. 25. júla 2000 ukazovať hodinky zavraždeného P. U..

Aj v tomto prípade nielenže G. B. M. je spoločne s odsúdeným vo výkone trestu odňatia slobody, ale o tomto svedkovi platí tiež, že jeho výsluch D. K. uplatnil až potom, čo za páchatel'ov skutku už predtým označil iné osoby.

Okrem toho odsúdený ani v pôvodnom konaní, a ani v návrhu na obnovu konania, výsluch tohoto svedka neuvádzal a neuvádzala ho ani jeho družka B. Z. t.j., tak aby tento svedok bol vôbec prítomný v čase keď mal P. R. v krčme „U. Š.“ v N. ukazovať hodinky nebohého P. U..

Z týchto dôvodov sama o sebe ani výpoveď svedka G. B. M., a ani konfrontácia svedkov s údajnými páchatel'mi, tak ako sa jej domáhal odsúdený nemohli odôvodniť iné rozhodnutie než ktoré prijali súdy v pôvodnom konaní.

Pokiaľ sa týka námietky odsúdeného, že predsedníčka konajúceho senátu, tým že zamietla jeho návrh na konfrontáciu svedkov s údajnými vrahmi P. U. prejavila zaujatosť voči jeho osobe, najvyšší súd iba dodáva, že krajský súd v tomto prípade postupoval striktne podľa § 272 ods. 2 Tr. por. Podľa citovaného ustanovenia Trestného poriadku je totiž v jeho kompetencii rozhodnúť či podľa dôkaznej situácie je potrebné navrhovaný dôkaz vykonať. Preto negatívne rozhodnutie v tomto smere nemôže v žiadnom prípade zakladať zaujatosť predsedníčky senátu ako sa domnieva odsúdený v neprospech ktorého takéto rozhodnutie vyznelo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe týchto skutočností dospel preto k záveru, že Krajský súd v Nitre postupoval procesne a vecne správne, keď o návrhu D. K. o návrhu na obnovu konania rozhodol tak, že tento z dôvodov uvedených v § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol.

Z uvedených dôvodov preto aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného D. K. proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Nitre ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 5. augusta 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková